

Za dvě hodiny vyrazíme!

Hanka Scharffová je redaktorkou a moderátorkou pořadu Horizont, který v České televizi každý večer shrnuje dění ve světě. Její práce se neodehrává jen v redakci a ve studiu. Často vyjíždí na reportáže do nejrůznějších končin světa, aby divákům přinesla zprávy o jiných národech, nepokojích nebo přírodních katastrofách.

Jak to vypadá, když vyrazíte do terénu?

Musíte se umět na místě zorientovat. Zjistit, jak se dostanete tam, kam potřebujete, a jestli je tam bezpečno. Do Řecka jsem jeden čas vozila helmu a plynovou masku. Na bouřlivých demonstracích se do vás někdo mohl střílet a kvůli slznému plynu nešlo dýchat. Kolegové v únoru na Ukrajinu odjeli s neprůstřelnými vestami, které váží deset kilo a křehčí ženy je skoro neunesou. Musíte zjistit, jaké bude počasí. Když jsem jela na Srí Lanku poté, co pobřežní vesnice spláchla vlna tsunami, měla jsem jen dvě hodiny na balení a netušila jsem, jestli bude vedro, a nebo období dešťů, zda musím mít nepromokavé věci, nebo něco lehkého.

Někdy si myslíte, že jedete na čtyři dny a zůstanete na dva týdny. Takže se vyplatí vzít si věci navíc, ale zase nesmíte mít moc těžký kufr, protože kolega kameraman má s sebou ještě kameru, stativ, počítač a baterie, což celé váží i 30 kilo, a my jedeme ve dvou.

Pokud ovšem míříte na reportáž o zemětřesení do Iránu, tak si neberejte kufr, ale batoh a sáň. V oblastech, kde je humanitární katastrofa, musíte být soběstační. K práci zahraničního zpravodaje patří prostě umění rychle se sbalit. A taky se na místě domluvit.

Co zažije novinář na návštěvě ve Vatikánu?

Když jsem byla na audienci u papeže Benedikta XVI. přímo v papežském paláci, pravidla byla velmi přísná. Pánové museli mít kravaty, dámy delší sukně nebo kos-

tým, zkrátka elegantní oděv nejlépe tmavé barvy, delší rukávy a punčochy. Vhodné je také zahalit si vlasy šátkem nebo krajkovým závojem. Oč více oblečení, o to méně make-upu. Rty se nemají líčit vůbec. Tyto požadavky jsme dostali předem, abychom se mohli připravit. Kdo by byl nevhodně oblečený, toho dovnitř nepustí, a to by ho jistě mrzelo. Ale možná, že se teď za papeže Františka pravidla trochu uvolnila, protože sám si na příkazy a zákazy, co se týče oblečení, nepotrpí.

Před vstupem nám velmi pozorně zkontrolovali pasy a novinářské průkazy a pak nás vedli takovou speciální úzkou chodbou – podobnou jste možná viděli na mnoha českých zámcích, kdysi bývala určena pro služebnictvo. Tu a tam jsme mohli nakouknout do těch nádherných pokojů a pak nás nechali čekat v jednom z nich. Výzdoba je úchvatná – strop sálu, kde jsme si mohli odložit tašky, vymaloval sám slavný malíř Rafael. Pak jsme šli do předsálí papežské knihovny, kde papež, i ten současný, přijímá státní návštěvy.

Když delegace odešla, nechal si nás sv. Otec zavolat a s každým z novinářů se pozdravil. Promluvila jsem na něj jeho mateřštinou – tedy německy – a bylo vidět, že ji rád slyší. Úplně se rozzářil. Ve Vatikánu totiž papežové mluví hlavně italsky.

S hosty ve studiu ČT 24

Zbigniew Czendlik